

Prethodno pitanje

Treba li članak 17. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima tumačiti na način da se osoba, kao što je to tužiteljica u glavnom postupku, koja se bavi trgovinom na FOREX-u, međunarodnom deviznom tržištu, na temelju aktivnog davanja vlastitih naloga, iako preko treće osobe koja se profesionalno bavi takvom trgovinom, smatra potrošačem sukladno toj odredbi?

⁽¹⁾ SL 2012., L 351, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289.)

Tužba podnesena 11 travnja 2018. – Europska komisija protiv Republike Hrvatske

(Predmet C-250/18)

(2018/C 200/30)

Jezik postupka: hrvatski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Mataija, E. Sanfrutos Cano, agenti)

Tuženik: Republika Hrvatska

Europska komisija zahtijeva od Suda da:

- utvrdi da Republika Hrvatska nije odredila da je kameni agregat odložen u Biljanama Donjim otpad, a ne nusproizvod, i da se njime treba gospodariti kao otpadom, čime nije ispunila svoje obveze iz članka 5. stavka 1. Direktive 2008/98; ⁽¹⁾
- utvrdi da Republika Hrvatska nije poduzela sve potrebne mjere kako bi osigurala da se gospodarenje otpadom odloženim u Biljanama Donjim provodi na način kojim se ne ugrožava zdravlje ljudi i ne šteti okolišu, čime nije ispunila svoje obveze iz članka 13. Direktive 2008/98;
- utvrdi da Republika Hrvatska nije poduzela potrebne mjere kako bi osigurala da posjednik otpada odloženog u Biljanama Donjim otpad obrađuje sam ili da obradu povjeri trgovcu ili ustanovi ili poduzeću koje obavlja postupke obrade otpada ili privatnom odnosno javnom skupljaču otpada, čime nije ispunila svoje obveze iz članka 15. stavka 1. Direktive 2008/98;
- naloži Republici Hrvatskoj da snosi troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U odnosu na povredu članka 5. stavka 1. Direktive:

Članak 5. stavak 1. Direktive sadrži kumulativne uvjete koji moraju biti ispunjeni da bi se za tvar ili predmet nastali kao rezultat proizvodnog procesa čiji primarni cilj nije proizvodnja te tvari ili predmeta moglo smatrati da nisu otpad, već nusproizvod. Republika Hrvatska je pogrešno primijenila članak 5. stavak 1. na otpad odložen u Biljanama Donjim, budući da nije odredila da je riječ o otpadu, a ne nusproizvodu, iako za taj otpad nije osigurana daljnja uporaba u smislu točke (a) članka 5. stavka 1. Direktive.

U odnosu na povredu članka 13. Direktive:

Sukladno članku 13. Direktive, države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale da se gospodarenje otpadom provodi na način kojim se ne ugrožava zdravlje ljudi i ne šteti okolišu. Iako su hrvatska tijela utvrdila da se otpad u Biljanama Donjim nalazi na lokaciji koja nije određena niti uređena za odlaganje otpada, na zemljanoj površini, bez ikakvih mjera zaštite od širenja u vodu i zrak, nijedna od mjera koje su hrvatska tijela donijela u odnosu na otpad do danas nije izvršena. Ta je situacija nepromijenjena kroz dugo vremensko razdoblje, što nužno dovodi do propadanja okoliša. Republika Hrvatska stoga nije poduzela sve potrebne mjere kako bi osigurala da se gospodarenje otpadom odloženim u Biljanama Donjim provodi na način kojim se ne ugrožava zdravlje ljudi i ne šteti okolišu.

U odnosu na povredu članka 15. stavka 1. Direktive:

U skladu s člankom 15. stavkom 1. Direktive, države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da svaki izvorni proizvođač ili drugi posjednik otpada otpad obrađuje sam ili da obradu povjeri trgovcu ili ustanovi ili poduzeću koje obavlja postupke obrade otpada ili privatnom odnosno javnom skupljaču otpada u skladu s člancima 4. i 13. Direktive. Propust hrvatskih tijela da osiguraju da posjednik otpada obradi otpad ili povjeri njegovu obradu jednoj od osoba navedenih u članku 15. stavku 1. proizlazi iz činjenice da je taj otpad u trenutku podnošenja tužbe i dalje protupropisno odložen u Biljanama Donjim, gdje se nalazi već dugo vremensko razdoblje. Hrvatska tijela nisu donijela učinkovite mjere kojima bi se posjednika otpada navelo da sam ili putem osoba navedenih u članku 15. stavku 1. Direktive obradi otpad.

⁽¹⁾ Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, str. 3., posebno izdanje na hrvatskom jeziku: poglavlje 15., svezak 34., str. 99.).